

Nejvyšší soud

prostřednictvím

Městského soudu
v Praze

ke sp. zn. 57 T 10/2014

Obviněný M. H.– dovolání

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám v neprospěch obviněného M. H., bytem *****, okres *****,

d o v o l á n í

proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27.3.2019 sp. zn. 5 To 8/2019, kterým bylo podle § 256 trestního řádu mj. zamítnuto odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podané v neprospěch obviněného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19.1.2018 sp. zn. 57 T 10/2014, jímž byl obviněný uznán vinným a byl mu uložen trest,

a to z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu s odkazem na dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu, neboť tímto usnesením bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. a) trestního řádu, přestože byl v řízení mu předcházejícím obviněnému uložen trest mimo trestní sazbu stanovenou v trestním zákoně na trestný čin, jímž byl uznán vinným.

O d ů v o d n ě n í:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19.1.2018 sp. zn. 57 T 10/2014 byli obvinění Ing. T. K., Ing. J. P. (jako spolupracující obviněný podle § 178a trestního řádu), R. K., Ing. M. J., roz. K., J. K., M. H., Ing. V. P., R. M., Ing. D. K., Ing. J.Š., Ing. I. S., Ing. P. P., P. F. a P. H. uznáni vinnými následujícími zločiny:

obviněný Ing. T. K. - zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 8, 10), ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 10)

ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, a dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 8, 10), ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obvinění R. K., Ing. M. J., J. K. a Ing. D. K. - zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 1, 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 2, 4, 5, 10 a 11) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 7, 8, 9, 10) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

obvinění Ing. V. P., R. M. a M. H. - zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 1, 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11), ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 2, 4, 5, 10 a 11) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pomoc k zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3, 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 7, 8, 9, 10),

obviněný Ing. J. Š. - zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 10), ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, 4 písm. a), odst. 5 trestního zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 10) ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pomoc k zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 3), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 4, 5, 10),

obviněná Ing. I. S. - zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 8), ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pomoc k zločinu dotačního podvodu podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 212 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 písm. a) trestního zákoníku, dílem dokonáný (ad 6), dílem ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku (ad 8),

Této trestné činnosti se uvedení obvinění dopustili (zkráceně) tím, že

„při zadávacích řízeních na veřejné zakázky, financované (vyjma zakázky pod bodem 1, jež byla financována výlučně z vlastních zdrojů zadavatele) zčásti z dotací z rozpočtu Evropské unie a zčásti z dotací z národních rozpočtů, v úmyslu obcházet podmínky pro udělení a čerpání těchto dotací a v úmyslu obcházet postupy dané zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, zejména při řízení o omezení počtu zájemců v užším řízení podle § 61 odst. 4 citovaného zákona pro omezení počtu zájemců tzv. náhodným výběrem za pomoci elektronického losovacího zařízení, ovlivňovali losování tak, aby s využitím nepřípustně upraveného losovacího zařízení byli do další účasti v zadávacím řízení, tedy k podání nabídkové ceny, vyzváni výlučně již před losováním dohodnutí zájemci, a to obvinění Ing. V. P., R. M., M. H. a Ing. D. K. u zakázek pod body 1-11 jako osoby, které vytvořily a distribuovaly program umožňující manipulaci s losovacím zařízením a opatřovaly či zastíraly skutečný původ, vlastníka a dodavatele samotných losovacích zařízení (notebooků vč. příslušenství), obvinění R. K., Ing. M. J. a J. K. u zakázek pod body 1-11 jako osoby držící takto nepřípustným způsobem upravená zařízení umožňující zdánlivě náhodně „vylosovat“ předem stanovené zájemce a přímo taková losování provádějící, obvinění Ing. T. K. u zakázek pod body 3, 4, 5, 6, 8 a 10 a Ing. J. P. u zakázek pod body 1, 7 a 9 jako osoby, které organizovaly administraci řízení při zastoupení zadavatele ve smyslu § 151 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nepřípustně upravená losovací zařízení umožňující zdánlivě náhodně „vylosovat“ předem stanovené zájemce, a obviněný Ing. T. K. u zakázky pod bodem 8 a obviněný Ing. J. P. u zakázek pod body 1 a 7 i jako členové komise pro hodnocení cenových nabídek, obvinění Ing. J. Š. u zakázek pod body 3, 4, 5 a 10, Ing. I. S. u zakázek pod body 6 a 8, Ing. P. P. u zakázky pod bodem 1, P. F. u zakázky pod bodem 7 a P. H. u zakázky pod bodem 9 jako zájemci o veřejné zakázky, příp. osoby jednající za takové zájemce, kteří byli po vzájemné předchozí dohodě za pomoci zmanipulovaného elektronického losování vybráni k další účasti v zadávacím řízení, v době nejméně od ledna 2011 do 18. října 2011 ovlivňovali proces zadávání veřejných zakázek takovým způsobem, aby veřejnou zakázku získala předem určená obchodní společnost za obcházení postupů při omezování počtu zájemců v užším řízení podle § 61 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách tak, že po vzájemné předchozí dohodě obviněný P. jako jednatel spol. N., spol. s r. o., vlastníci licenci na programové prostředí „uniface“, a obviněný M. jako programátor ovládající programování v prostředí UNIFACE v přesně nezjištěné době do konce března 2011 cíleně vytvořili v programovacím prostředí UNIFACE program LOSOVÁNÍ, který jednak umožňoval provádět skutečně náhodná losování a jednak umožňoval ve svém zmanipulovaném módu, do něhož se přepínal skrytou funkcí tlačítka „vyčistit losování“, vylosovat předem určené zájemce, jejichž identifikační čísla byla před losováním vložena do zařízení pomocí datového souboru s názvem „uconfig.ini“, přičemž uvedený program po skončení losování veškerá související data automaticky nenávratně odstranil, takto vytvořenou programovou aplikaci poté postupně nainstalovali společně s prostředím UNIFACE do nejméně 4 elektronických losovacích zařízení - notebooků, které za popsáním účelem obstarali prostřednictvím obviněného H. pro obviněného K. a jím řízené osoby, a tyto notebooky předávali přímo nebo prostřednictvím obviněného H., obviněným K. a J., přičemž všechny na této transakci zúčastněné osoby věděly, že zařízení budou využívána k podvodnému vylosování předem určených zájemců o zakázky v případech, kdy je veřejným zadavatelem počet zájemců o zakázku omezován losem, kdy konkrétně se jednalo o tato losovací zařízení: notebook Acer Travelmate 5542-P344G50Mnss S/N: ******, se kterým obviněná J. prováděla

losování nejméně od 26.4.2011 do 12.7.2011, kdy bylo losovací zařízení zajištěno Policií ČR, notebook Acer TravelMate 5542 S/N: *****, se kterým obviněná J. prováděla losování od 13.7.2011 do 16.9.2011, kdy bylo losovací zařízení zajištěno Policií ČR, notebook HP model G62-b21EC, výrobní číslo *****, se kterým obviněná J. prováděla losování od 17.9.2011 do 29.9.2011, kdy bylo losovací zařízení zajištěno Policií ČR, notebook Acer TRAVEL MATE 5542 PEW56W 56, výrobní číslo *****, se kterým obviněná J. prováděla losování od 30.9.2011 do 18.10.2011, kdy bylo losovací zařízení zajištěno Policií ČR, obviněný H. obstaral nejméně čtyři takto nepřipustným způsobem upravená elektronická losovací zařízení a zprostředkoval vzájemnou komunikaci mezi obviněným K., obviněným K. jako osobou řídící losování, obviněným P. a společností Z., s. r. o., a to za účelem zastření skutečného původu, vlastníka a dodavatele zařízení, přičemž věděl, že skutečnými autory programu LOSOVÁNÍ a dodavateli nepřipustně upravených losovacích zařízení jsou obvinění P. a M. a že tato losovací zařízení budou využívána k zmanipulovanému vylosování předem určených zájemců o veřejné zakázky, obvinění P., M. a H. obstarávali takto nepřipustným způsobem upravená losovací zařízení postupně, tak jak byla původní zajištěna Policií ČR, aby manipulovaná losování i přes vedené trestní řízení dále kontinuálně probíhala, a zařizovali jejich potřebný servis a certifikáty, obviněný K., ředitel spol. I. s. H. K., s. r. o., jako společnosti specializované na provádění administrace zadávacích řízení a s tím spojené provádění úkonu omezení počtu zájemců o veřejnou zakázku v užším řízení podle § 61 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, od ledna 2011 smluvními vztahy mezi společnostmi I. s. H. K., s. r. o., K. C., a. s., a Z., s. r. o., zastíral skutečný původ, vlastníka a dodavatele nejméně čtyř nepřipustným způsobem upravených elektronických losovacích zařízení tím, že uváděl jako jejich vlastníka spol. I. s. H. K., s. r. o., která nebyla v žádném smluvním vztahu s jeho skutečnými dodavateli, s cílem skrýt jeho skutečné autory a vytvořit záměrně dojem, že losovací program vytvořila a instalovala spol. Z., s. r. o., obsluhu uvedených losovacích zařízení na základě dohod o požadovaném výsledku losování, které vlastnímu aktu losování předcházely, zajišťovali obvinění K., J. a K. na základě smlouvy „o spolupráci při technickém zajištění omezení počtu zájemců v užším řízení“, uzavřené dne 20.1.2011 mezi obviněným K. jako ředitelem spol. I. s. H. K., s. r. o., a obviněnou J. jako místopředsedkyní představenstva spol. K. C., a. s., jako obchodní společnosti specializované na provádění losování za účelem omezení počtu zájemců o veřejnou zakázku v užším řízení podle § 61 odst. 4 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, obviněný K., člen představenstva spol. K. C., a. s., řídil činnost obviněných K. a J., organizoval v součinnosti s obviněnými K. a P. zmanipulovaná losování, obstarával a hradil pořizovací náklady na losovací zařízení vybavená programem, který manipulaci umožňoval, losování pak na těchto losovacích zařízeních sám nabízel a sjednával a přebíral přímo či prostřednictvím obviněného K. nebo obviněného P. pokyny od předem dohodnutých zájemců o zakázku k vylosování, popř. nevylosování předem určených subjektů, které následně dále předával obviněné J., obviněná K., předsedkyně dozorčí rady spol. K. C., a. s., vědomě připravovala a organizovala podvodná losování, přebírala přímo či prostřednictvím obviněných K., K. nebo P. pokyny od předem dohodnutých zájemců o zakázku k vylosování, popř. nevylosování předem určených subjektů, které následně dále předávala obviněné J., obviněná J., místopředsedkyně představenstva spol. K. C., a. s., organizovala a připravovala manipulovaná losování, společně s obviněným K. si obstarávala jednotlivá losovací zařízení, přebírala od obviněného K. přímo nebo prostřednictvím obviněné K. pokyny k vylosování předem určených

zájemců o veřejnou zakázku, po udání takových požadavků vkládala do losovacích zařízení formálně nepovoleným připojením USB zařízení pomocný datový soubor „uconfig.ini“, který obsahoval identifikační čísla předem vybraných zájemců o zakázku, kteří měli být vylosováni, čímž umožnila pozdější vylosování takto předurčených zájemců, elektronická losovací zařízení sama přímo obsluhovala a osoby přítomné losování předem seznámila s jeho předpokládaným průběhem a losovacím zařízením, přitom vždy před přítomným notářem uvedla nepravdivé informace o autorizované instalaci losovacího programu v prostředí UNIFACE společností Z., s. r. o., a nepravdivé údaje o skutečné funkci losovacího zařízení a v některých případech předstírala řádnou funkci losovacího zařízení demonstrativním provedením náhodného testovacího losování, a poté v průběhu losování přepínala pomocí skryté funkce tlačítka „vyčistit losování“ losovací zařízení do zmanipulovaného módu, čímž došlo k tomu, že byli následně zdánlivě náhodně vylosováni zájemci, jejichž identifikační údaje předtím do losovacího zařízení sama vložila pomocným datovým souborem s názvem „uconfig.ini“, obviněný K., jako jednatel spol. T., spol. s r. o., specializující se na provádění administrace zadávacích řízení, nejméně od května 2011 zvýhodňoval zájemce o zakázky, jejichž zájmy prosazovali obvinění Š. a S., tím, že těmto osobám předával neveřejné informace o přípravě a průběhu jím vedených zadávacích řízení, a dále tím, že sjednal spolupráci s obviněným K. a jím řízenými osobami, aby podle jeho pokynů prováděli podvodná losování za účelem omezení počtu zájemců o veřejné zakázky takovým způsobem, aby výsledek losování odpovídal požadavkům obviněných Š. a S., přičemž tyto požadavky obviněný K. u zakázek pod body 3, 4, 5, 6, 8 a 10 osobně předával obviněným K., K. a J. s vědomím, že požadovaný výsledek dokážou zajistit využitím nepřípustným způsobem upraveného elektronického losovacího zařízení, dne 1.6.2011 s cílem zakrýt svůj přímý vztah s obviněným K. a jeho spolupracovníky uzavřel s obviněným K. jako ředitelem spol. I. s. H. K., s. r. o., rámcovou smlouvu „o technickém zajištění omezení počtu zájemců v užším řízení“, na základě které měla spol. I. s. H. K., s. r. o., pro společnost T., spol. s r. o., obstarat technické zajištění omezení počtu zájemců o veřejnou zakázku losováním, včetně poskytnutí potřebného hardware, software, obsluhy losovacího zařízení, moderace dle textu odsouhlaseného objednatelům a účastí notáře, a na základě této rámcové smlouvy formálně objednával předmětné služby v jednotlivých dále popsanych případech, a to s plným vědomím a znalostí, že tak bude činěno s pomocí programového vybavení umožňujícího manipulaci s výsledky losování, losování se pak osobně účastnil a průběžně vytvářel dokumentaci o průběhu zadávacích řízení v rozporu se skutečností tak, aby budila zdání, že zadávací řízení probíhala transparentním a nediskriminačním způsobem, obviněný P., jednatel spol. S., spol. s r. o., a zástupce spol. S. K., s. r. o., jako společností specializovaných na provádění administrace zadávacích řízení pro veřejné zadavatele, v období od dubna 2011 zvýhodňoval podnikatelské subjekty, za které jednali obvinění P., F. a H., tím, že v rámci jím vedených zadávacích řízení, kdy byl počet zájemců o veřejnou zakázku omežován losem, předával jmenovaným neveřejné informace a sjednal vzájemný kontakt mezi zvýhodněnými zájemci na straně jedné a obviněnými K. a K. na straně druhé, aby došlo k dohodě na provedení podvodného losování podle požadavku zvýhodněných zájemců, s vědomím toho, že obviněný K. a jím řízené osoby používají nepřípustným způsobem upravené elektronické losovací zařízení, s jehož využitím dokážou zajistit požadovaný výsledek losování, poté jako administrátor zadávacích řízení u zakázek pod body 1, 7 a 9 provedení předem dohodnutých podvodných losování osobně přihlížel a průběžně vytvářel dokumentaci o průběhu dotčených zadávacích řízení v

rozporu se skutečností tak, aby budila zdání, že zadávací řízení probíhala transparentním a nediskriminačním způsobem, obviněný Š., obchodní ředitel spol. B., a. s., se záměrem protiprávně zvýhodnit určený podnikatelský subjekt u zakázek pod body 3, 4, 5 a 10 domlouval se zástupci dalších podnikatelských subjektů v oblasti stavebnictví skrytou součinností zdánlivě si konkurujících zájemců o veřejné zakázky s cílem získat konkrétní veřejnou zakázku a za tímto účelem nejméně od května 2011 spolupracoval s obviněným K., který prováděl administraci zájmových zadávacích řízení, od kterého obviněný Š. cíleně získával neveřejné informace o připravovaných či probíhajících zadávacích řízeních, a prostřednictvím obviněného K. přímo přípravu či průběh zájmových zadávacích řízení nepřípustným způsobem ovlivňoval tak, aby podmínky zadávacího řízení mu vyhovovaly, a zároveň věděl a využíval toho, že obviněný K. dokáže prostřednictvím osob činných ve spol. K. C., a. s., zařídit, aby v případech zadávacích řízení, kdy byl okruh zájemců o veřejnou zakázku omezován losem, byli k další účasti v řízení podvodně vylosováni předem určení zájemci, a za tím účelem předával obviněnému K. požadavky na výsledek podvodných losování, a v průběhu první poloviny roku 2011 zjednal za podobným účelem i příslib spolupráce s obviněným P., obviněný P., S., F. a H., jako zástupci zájemců o veřejnou zakázku (dodavatelských firem) využívající kontaktu s obviněným K. nebo s obviněným P., od kterých cíleně získávali neveřejné informace o připravovaných či probíhajících zadávacích řízeních, za znalosti a využití toho, že je možné prostřednictvím jich a osob činných ve spol. K. C., a. s., zařídit, aby v případech zadávacích řízení, kdy byl okruh zájemců o veřejnou zakázku omezován losem, byli k další účasti v řízení podvodně vylosováni předem určení zájemci o veřejné zakázky, přímo přípravu a průběh zájmových zadávacích řízení nepřípustným způsobem ovlivňovali s cílem zjednat pro obchodní společnost, kterou zastupovali, prospěch spočívající v předem dohodnutém vylosování, přičemž všichni obvinění shora popsaným jednáním úmyslně nepřípustným způsobem ovlivnili proces zadávání veřejných zakázek dále specifikovaných pod body 1 až 11, cíleně potlačili hospodářskou soutěž a omezili konkurenční prostředí ve prospěch zvýhodňovaných zájemců použitím elektronických losovacích zařízení upravených tak, aby bylo možné vylosovat předem určené zájemce o zakázku, a takovým úmyslným ovlivněním výsledku zadávacího řízení způsobili, že provedené úkony zadavatele, zejména omezení počtu zájemců o zakázku losem, byly úkony netransparentními a diskriminačními, tedy úkony v rozporu s § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, obviněný K. a P. navíc s vědomím ostatních obviněných postupovali v rozporu s požadavkem nepodjatosti ve smyslu ustanovení § 74 odst. 7 a § 151 odst. 1 citovaného zákona, všichni obvinění zároveň věděli, že dokumentace zadávacího řízení, zejména pak notářské zápisy, jimiž losování přítomní notáři osvědčovali řádný průběh každého losování, obsahuje nepravdivé údaje o skutečném průběhu zadávacího řízení a že notářské zápisy jsou spolu s další dokumentací zadávacího řízení nezbytným podkladem pro rozhodnutí o zadání veřejné zakázky a uvolnění finančních prostředků z veřejných rozpočtů, a zároveň všichni obvinění věděli, že (ad 2-11) jde o zakázky hrazené s využitím národních a unijních dotací a že nezbytnou podmínkou pro přiznání a čerpání dotací je provedení zadávacího řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, a že v důsledku jejich protiprávního jednání dojde k nesprávnému použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie a národních rozpočtů, neboť o průběhu zadávacího řízení pořizovaná dokumentace, obsahující mj. i notářské zápisy a protokoly o průběhu losování, kterou zadavatel dokladuje výběr nejvhodnější nabídky a uzavření smluv s řádně vybraným zájemcem, je nezbytným

podkladem pro rozhodnutí o přiznání dotace, případně pro následné rozhodnutí o možnosti čerpat finanční prostředky z rozpočtu Evropské unie a národních rozpočtů, specifikovaných konkrétně u jednotlivých zakázek, bez nichž by k poskytnutí finančních prostředků z těchto zdrojů nedošlo, přičemž v případě zadávacích řízení na veřejné zakázky hrazené dílem z regionálních operačních programů - dotace s příspěvkem z rozpočtu Evropské unie (zakázky pod body 2, 4, 5, 10 a 11) byl příjemce dotace v návaznosti na podanou žádost o dotaci povinen předkládat dokumentaci zadávacího řízení jako povinnou přílohu nejbližší monitorovací zprávy svého projektu, jak vyplývá z pokynů pro příjemce dotací vydaných na základě programového dokumentu, kterým je podle čl. 37 Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 příslušný operační program, a v případě zadávacích řízení na veřejné zakázky spolufinancované výlučně z národních dotací (zakázky pod body 3, 6, 7, 8 a 9) byl veřejný zadavatel a zároveň žadatel o dotaci povinen dokládat řádný průběh zadávacího řízení doložením dokumentace zadávacího řízení k žádosti před rozhodnutím o poskytnutí dotace, jak se i stalo v případě zakázek pod body 7 a 9 a jak by se stalo i v případě zakázky pod bodem 8, pokud by byl veřejný zadavatel k podání žádosti vyzván, a v případě veřejných zakázek pod body 3 a 6 byl zadavatel povinen přiložit k žádosti o dotaci čestné prohlášení o jeho zákonném průběhu zpracované na základě dokumentace zadávacího řízení, přitom vylákání dotací od jejich poskytovatelů ve prospěch zadavatelů dotčených veřejných zakázek, z nichž měli zadavatelé uhradit dílo zvýhodněným dodavatelům, bylo nezbytnou podmínkou pro dosažení společného záměru obviněných, a v důsledku jejich jednání veřejný zadavatel dokládal poskytovateli dotace řádný průběh zadávacího řízení v mylném domnění o jeho zákonném průběhu, jak je nabyt ze zpracované dokumentace zadávacího řízení, a všichni obvinění se protiprávního jednání dopouštěli s vědomím, že jejich jednání je dílčím článkem dobře zorganizovaného skrytého řetězce na sebe navzájem navazujících činností, rozdělených na základě ustálených dohod mezi zvýhodňovanými zájemci, administrátory a osoby zajišťující losování, s pevně nastaveným způsobem utajované související komunikace, přičemž takto byla zmanipulována zadávací řízení na veřejné zakázky podrobně specifikované pod body 1-11 rozhodnutí soudu prvního stupně“.

Z hlediska obsahu tohoto dovolání je třeba uvést, že obviněnému M. H. byl uložen podle § 212 odst. 6 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1 trestního zákoníku, úhrnný trest odnětí svobody v trvání tří roků, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti roků. Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku mu byl uložen peněžitý trest v celkové výši 1.750.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku v počtu 500 denních sazeb ve výši 3.500 Kč, a podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou roků.

Tímto rozsudkem bylo dále rozhodnuto o trestu ohledně dalších obviněných. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození K. ú. J. k., M. f. Č. a o. C. odkázáni s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti zmíněnému rozsudku podal odvolání státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze, jenž je zaměřil v neprospěch obviněných Ing. T. K., R. K., Ing. M. J., J. K., M. H., Ing. V. P., R. M., Ing. D. K., Ing. J. Š. a Ing. I. S., a to výlučně do výroku o trestu, v němž namítal nesprávnost aplikace moderačního ustanovení § 58

odst. 1 trestního zákoníku. Dále proti zmíněnému rozsudku podali odvolání též obvinění Ing. T. K., Ing. J. P., R. K., Ing. M. J., J. K., M. H., Ing. V. P., R. M., Ing. D. K., Ing. J. Š., Ing. I. S., Ing. P. P., P. F. a P. H. a poškozená o. C.. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29.1.2019 sp. zn. 5 To 40/2018 byla věc obviněného M. H. podle § 23 odst. 1 trestního řádu vyloučena k samostatnému řízení a nadále vedena pod sp.zn.5 To 8/2019. Následně bylo nyní napadeným usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 27.3.2019 sp. zn. 5 To 8/2019 rozhodnuto tak, že odvolání obviněného M. H. a státního zástupce vrchního státního zastupitelství se podle § 256 trestního řádu zamítají.

Z odůvodnění napadeného usnesení odvolacího soudu vyplývá, že nepřisvědčil odvolání státního zástupce v tom směru, že ve vztahu k obviněnému M. H. není důvodná aplikace moderačního ustanovení § 58 odst. 1 trestního řádu. Zásadní důvod k užití citovaného ustanovení podle odvolacího soudu spočívá v okolnostech případu, za něž považoval zejména jednak delší dobu trvání trestního řízení, jednak podstatnou změnu podmínek v oblasti zadávání veřejných zakázek. Pokud jde o délku řízení, odvolací soud poukázal, že trestné činnosti se obviněný dopustil v průběhu roku 2011. Zdokumentování jednání obviněných trvalo tři roky, obžaloba byla podána dne 18.8.2014. Pokud jde o podstatnou změnu podmínek v oblasti zadávání veřejných zakázek, poukázal odvolací soud na to, že zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, za jehož účinnosti byla předmětná trestná činnost páchána, prakticky neumožňoval zadavateli vyřadit ze zadávacího řízení takového uchazeče, o němž věděl, ať již ze zkušeností vlastních nebo ze zkušeností jiného zadavatele, že zakázky neplní včas nebo v požadované kvalitě a u kterého se případně vyskytují další závažná pochybení při plnění smluvního vztahu. Hodnocení nabídek probíhalo zásadně pouze z hlediska nabídkové ceny, bez ohledu na to, že tato nabídková cena byla třeba i neodůvodněně nízká. Jiná hodnotící kritéria, tedy především kvalita, ale i další hlediska odpovídající záměru zadavatele, se při hodnocení nabídek neuplatnila. Naproti tomu nový zákon o zadávání veřejných zakázek č. 134/2016 Sb., který vstoupil „v platnost“ 1.10.2016 (pozn. správně „v účinnost“, neboť v platnost vstoupil tento zákon již dne 29.4.2016), umožňuje nastavit zadávací podmínky tak, aby více vyhovovaly potřebám zadavatele a zamýšlenému účelu veřejné zakázky. Hodnotícím kritériem už není pouze nejnižší cena, ale rovněž hospodárnost, účelnost a efektivnost. Veřejný zadavatel je stále vázán při zadávání veřejné zakázky zásadou rovného zacházení, nediskriminace a transparentnosti, mimo to ale může nastavit parametry zadávacího řízení tak, aby byly přiměřené charakteru a předmětu veřejné zakázky. Má například možnost stanovit předem pevnou výši ceny a případně ze zadávacího řízení vyloučit nespolehlivého uchazeče. Nový zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, reflektoval stávající problémy v oblasti zadávacích procesů a se záměrem posunout dosavadní stav k odpovědnějšímu zadávání veřejných zakázek přinesl širší škálu nástrojů výběru nabídky tak, aby výsledkem byla nejen ekonomická výhodnost, ale i sociální či ekologická prospěšnost. V posuzovaném případě se tedy jednalo o situaci, kdy se všichni obžalovaní léta pohybovali v rámci svých profesí v prostředí zdeformovaného stavebního trhu, ve kterém přidělení veřejné zakázky bylo podmíněno nejnižší cenovou nabídkou, kdy veřejný zadavatel prakticky neměl možnost regulérním způsobem v zadávacím řízení při výběru dodavatele uplatnit hlediska jiná, zejména zohlednit kvalitu nabídek, a kdy se dodavatelé, v zájmu zachování chodu podniku, snažili nalézt různé způsoby, jak v tomto prostředí obstát. Takový stav pak generoval jak poptávku, tak i nabídku nelegálních praktik, pro které

byli obvinění postaveni před soud. Toto protiprávní jednání je právem kriminalizováno, z druhé strany je ale také nutno připomenout, že obžalovaní v této věci a jejich trestná činnost jsou pouze velmi malou částí rozsáhlého celospolečenského problému, jehož důsledky se projevují v oblasti zadávání veřejných zakázek dodnes.

S výše uvedeným právním závěrem odvolacího soudu ohledně aplikace mimořádného snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku ve vztahu k obviněnému M. H. se rozhodně nelze ztotožnit. Pro úplnost je pak vhodné zmínit, že z totožných důvodů byl obsahově shodným dovoláním v neprospěch obviněných Ing. T. K., R. K., Ing. M. J., J. K., Ing. V. P., R. M., Ing. D. K., Ing. J. Š. a Ing. I. S. napaden též rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 31.1.2019 sp. zn. 5 To 40/2018.

Podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.

Jinak řečeno, pro postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku musí být kumulativně splněny tři podmínky spočívající v tom, že

- a) jsou zde určité mimořádné okolnosti případu nebo poměry pachatele, které způsobují, že
- b) použití nesnížené sazby trestu odnětí svobody stanovené v konkrétním zákonném ustanovení by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a přitom
- c) nápravy pachatele lze dosáhnout i trestem odnětí svobody kratšího trvání.

Trestní zákoník v citovaném ustanovení sice výslovně nehovoří o „výjimečných“ okolnostech případu ani o „mimořádných“ poměrech pachatele, ale již z jeho názvu (mimořádné snížení trestu odnětí svobody) je zřejmé, že postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku bude mimořádným a že snížení trestu pod spodní hranici sazby nemůže být pravidelným postupem soudu v případě, kdy shledá pouze existenci některých okolností svědčících ve prospěch obviněného. Mimořádné snížení trestu tedy nemůže odůvodnit samotná existence některých polehčujících okolností, jako je doznání pachatele ke spáchání trestného činu, lítost nad jeho spácháním nebo náhrada škody. Tyto okolnosti lze ve většině případů považovat jen za obvyklé, nikoli výjimečné okolnosti případu, které nemohou odůvodnit snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici sazby. Jen kdyby některé polehčující okolnosti uvedené v § 41 trestního zákoníku byly tak intenzivní a tak závažné, že by výjimečně snižovaly závažnost trestného činu, bylo by je možno posoudit jako okolnosti případu ve smyslu § 58 odst. 1 trestního zákoníku (srov. závěry publikované pod č. II/1967 Sb. rozh. tr., str. 14 a 15). Za mimořádné poměry pachatele lze považovat okolnosti, které nemají přímý vztah ke spáchání trestného činu a které jsou takového rázu, že výkon trestu uloženého v rámci nesnížené trestní sazby lze u pachatele důvodně pociťovat jako podstatně citelnější než u jiných pachatelů. Pro aplikaci § 58 odst. 1 trestního zákoníku tedy musí jít o okolnosti či poměry výraznějším způsobem atypické, v případě obdobných trestných činů se běžně nevyskytující. Pokud soud k aplikaci uvedeného ustanovení přistoupí, musí pečlivě a v úplnosti vyložit, kterou z alternativních podmínek (okolnosti případu nebo poměry pachatele) má soud

provedeným dokazováním za prokázanou a v jakých specifických rysech posuzovaného případu se tyto výjimečné okolnosti nebo mimořádné poměry pachatele projeví.

Ve světle zásad výše uvedených rozhodně nelze dovodit, že by ve vztahu k obviněnému M. H. byly dány výjimečné okolnosti případu nebo mimořádné poměry pachatele odůvodňující postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku.

Možno připomenout, že podle rozhodovací soudní praxe za okolnosti případu nebo poměry pachatele odůvodňující mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku lze považovat i existenci více významných polehčujících okolností při nedostatku přitěžujících okolností (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 11/1968-I. a rozhodnutí č. 21/1970 Sb. rozh. tr.), vážnou nemoc pachatele (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 47/1974 Sb. rozh. tr.), závislost mnohačlenné rodiny pachatele na jeho výdělku (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 35/1963 Sb. rozh. tr.), stav snížené přičetnosti, není-li možný postup podle § 40 odst. 2 (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 50/1970 Sb. rozh. tr.), péči pachatele o větší počet osob na něj odkázaných, zejména o nezletilé děti (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 19/1967, Sb. rozh. tr., rozhodnutí č. 52/1967 Sb. rozh. tr. a rozhodnutí č. 3/1970 Sb. rozh. tr.), psychický stav pachatele, není-li důvodem postupu podle § 26, 47 a § 360 odst. 1 (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 50/1970 Sb. rozh. tr.), skutečnost, že trestný čin byl vyprovokován, afekt pachatele, který po spáchání trestného činu pomínil (srov. rozhodnutí publikované v Bulletinu Nejvyššího soudu České republiky č. 3/1987-38). Za takové okolnosti by na druhé straně nebylo možné považovat např. nedostatky v kontrolní činnosti poškozeného, které umožnily nebo usnadnily pachateli krádež jeho majetku (srov. přiměřeně rozhodnutí č. 48/1974 Sb. rozh. tr.), dále skutečnost, že pachatel nahradil škodu způsobenou trestným činem (srov. přiměřeně závěry publikované pod č. II/1967 Sb. rozh. tr., str. 14 a 15, rozhodnutí č. 41/1976 Sb. rozh. tr., str. 217), nebo že naplnil jen mírnější alternativu určité skutkové podstaty (srov. rozhodnutí č. 5/1966 Sb. rozh. tr. a rozhodnutí publikované pod č. TR NS 38/2007-T 1020 Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu).

Jak již bylo uvedeno výše, postup podle § 58 odst. 1 trestního řádu odvolací soud v dané věci odůvodnil výhradně poukazem na okolnosti případu (nikoli na poměry pachatele). Tyto okolnosti případu podle odvolacího soudu spočívaly jednak v delší době trvání trestního řízení, jednak v podstatné změně podmínek v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Pokud odvolací soud poukazoval na to, že zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, za jehož účinnosti obvinění předmětnou trestnou činnost páchali, v porovnání s nyní účinným zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, nedostatečně reflektoval problémy v oblasti zadávacích procesů, na což stavební trh reagoval nelegálními praktikami, tedy mj. i předmětnou trestnou činnost, rozhodně takto vedené úvahy odvolacího soudu nemohou být podkladem pro postup podle § 58 odst. 1 trestního řádu. Možno připomenout, že podstata společné trestné činnosti M. H. a ostatních obviněných spočívala v tom, že záměrně vytvořili, užili či využili podvodný program umožňující „losovat“ předem určené osoby, taková zařízení kryli falešnými nebo zkreslujícími údaji, na takových zařízeních losovali nebo pro účely dosažení svých zájmů tyto služby žádali a využívali, vždy pak za znalosti

účelu losování dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Pokud odvolací soud předmětnou trestnou činnost sankcionuje shovívavěji ve smyslu § 58 odst. 1 trestního zákoníku s vysvětlením, že obecně takovým způsobem reagoval stavební trh na tehdejší nedostatečnou či nedokonalou právní úpravu v oblasti zadávání veřejných zakázek s tím, že se jednalo o malou část rozsáhlého společenského problému s důsledky projevujícími se v oblasti veřejných zakázek dodnes, je třeba takovou argumentaci zásadně odmítnout. Naznačený závěr by víceméně v případě každé trestné činnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek páchané za účinnosti předešlého (nedokonalého) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, musel vést k aplikaci postupu podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, což koliduje s nutností posuzovat každý takový případ týkající se oblasti zadávání veřejných zakázek ve stavebnictví individuálně a s přihlédnutím ke konkrétním specifikům daného případu. Skutečnost, že se trestná činnost určitého druhu v určité oblasti rozmáhá, je pak třeba považovat naopak za okolnost zvyšující závažnost daného činu, na který je třeba reagovat trestněprávní represí o to důrazněji. Pokud tehdejší právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek nahrávala spáchání trestné činnosti, rozhodně by pro obviněného M. H. i ostatní obviněné nemělo být bonusem v podobě mimořádného snížení trestu, že takové okolnosti využili. V této souvislosti lze poukázat na již výše citované rozhodnutí č. 48/1974 Sb. rozh. tr., podle něhož za takové okolnosti případu není možné považovat např. nedostatky v kontrolní činnosti poškozeného, které umožnily nebo usnadnily pachateli krádež jeho majetku. V daném případě se totiž obvinění značně sofistikovanými a vzájemně koordinovanými postupy snažili takové kontrolní mechanismy cíleně obejít. Nedostatky v právní úpravě zadávání veřejných zakázek, které umožnily nebo usnadnily odsouzeným páchatí trestné činnosti v oblasti zadávání veřejných zakázek, však nelze rozhodně považovat za výjimečnou okolnost případu podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, která by obviněným měla jakkoli prospívat.

Okolnostmi případu ve smyslu § 58 odst. 1 trestního zákoníku mohou být takové okolnosti případu, které nejsou nutnou součástí příslušné skutkové podstaty, pokud se v dané kvalitě a kvantitě pravidelně nevyskytují (viz Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C. H. Beck, 2012, s. 787 – 803). Odvolací soud obecně vycházel z toho, že právní úprava v inkriminované době dostatečně nereflektovala problémy v oblasti zadávání veřejných zakázek, aniž se však zabýval individuálními okolnostmi daného případu v tom směru, zda nějak výrazněji vybočuje z obvyklých případů takových trestných činů a odůvodňuje shovívavější přístup při trestání. Pokud by tak učinil, musel by dojít k závěru, že daný případ se od jiných případů trestných činů v oblasti zadávání veřejných zakázek zejména co do jeho významu a intenzity naplnění výrazněji nevymykal, ba právě naopak. Zejména vzhledem k rozsáhlosti, sofistikovanosti, stupni organizovanosti či konspirace šlo o výrazně závažnější a rozsáhlejší případ oproti množině obvyklých případů takových trestných činů.

Pokud jde o délku trestního řízení, obecně nelze zpochybnit, že porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb., ve znění dodatkových protokolů, je zásahem do principů zaručujících právo na spravedlivý trestní proces. Nedůvodné průtahy a nepřiměřená délka trestního řízení jsou závažným a nežádoucím jevem, který v obecné rovině odporuje smyslu spravedlivého trestního postihu, a navíc je i v rozporu se základními zásadami

trestního práva. O takový případ se však v dané věci rozhodně nejednalo. Sám odvolací soud v bodu 73 usnesení uvedl, že orgánům činným v trestním řízení nelze vytýkat neodůvodněné průtahy, neboť se jednalo o věc obsáhlou, náročnou svojí šíří i počtem obžalovaných. V bodu 51 usnesení pak odvolací soud uvedl, že v posuzovaném případě všichni obžalovaní v případě každé jednotlivé zakázky tvořili organizovanou skupinu a byli si vědomi nebo byli alespoň srozuměni s tím, že se účastní na sofistikované, skryté, dobře organizované trestné činnosti více osob, které plní jednotlivé úkoly na základě určité dělby práce.

Nelze akceptovat argumentační linii, že v případech, kdy se pachatel dopustí trestné činnosti způsobem, který ve svém důsledku vede ke složitému, časově náročnému dokazování, které je nezbytné pro to, aby byla jeho trestná činnost řádně objasněna, by měl být za takový způsob páčání v rovině trestního postihu fakticky zvýhodněn aplikací § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Jiná situace by samozřejmě byla v případě, kdy by na straně orgánů činných v trestním řízení byly neodůvodněné průtahy, což však v daném případě zjištěno nebylo. K tomu je možno odkázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 7.6.2017 sp. zn. 3 Tdo 463/2017, podle něhož samotná délka řízení způsobená složitostí věci, která souvisí s tím, že to byl právě obviněný, jenž vymyslel a realizoval takový způsob páčání trestné činnosti, který kladl ze strany orgánů činných v trestním řízení zvýšené nároky na objasnění věci, neodůvodňuje použití § 58 odst. 1 trestního zákoníku s odkazem na okolnosti případu, pokud nebudou současně zjištěny neodůvodněné průtahy ze strany orgánů činných v trestním řízení. Lze proto shrnout, že délka řízení daná obsáhlostí a komplikovaností předmětné věci, jejímiž charakteristickými znaky byla sofistikovanost a skrytost trestné činnosti páchané organizovanou skupinou 14 pachatelů, by rozhodně neměla odůvodňovat postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, nýbrž by měla být hodnocena pouze jako skutečnost, kterou je nutno zohlednit při ukládání trestu v rámci zákonné trestní sazby.

Závěr, že okolnosti uváděné odvolacím soudem nejsou způsobilé odůvodnit postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku, platí zvláště za stavu, kdy jsou na straně obviněného M. H. současně dány výrazné přitěžující okolnosti, které však odvolací soud při aplikaci postupu § 58 odst. 1 trestního řádu pomínil. Obviněný se celkem dvěma zločiny a pomocí ke zločinu svým dílem účastnil na manipulacích se zakázkami s možnou škodou v objemu 880 milionů Kč, tedy škodou mnohonásobně přesahující hranici škody velkého rozsahu. Obviněný dále páchal trestnou činnost s rozmyslem, se zvláštní lstí, za zneužití svého postavení, po delší přičemž i kvalita organizovanosti obviněných přesahovala míru obvyklé zločinné spolupráce v rámci „běžných“ organizovaných skupin. Sám odvolací soud v bodu 196 rozsudku konstatoval, že se jednalo o sofistikovanou, skrytou, dobře organizovanou trestnou činnost více osob, aniž však toto své konstatování jakkoli zohlednil v rámci svých úvah o aplikaci § 58 odst. 1 trestního zákoníku.

Je možno dále dodat, že zákon sice výslovně nepodmiňuje postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku doznáním nebo lítostí pachatele, tyto okolnosti však nepochybně mají význam pro posouzení, zda lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem odnětí svobody kratšího trvání. V této souvislosti je pak nutno uvést, že obviněný M. H. po celou dobu trestního řízení spáchání trestné činnosti popíral a ani před odvolacím soudem neprojevil žádnou lítost či sebereflexi. Pokud odvolací soud v bodu 74 usnesení vyvozuje, že trestní řízení na obviněného mělo „nepochybně výchovný vliv

a projednání věci před soudem mu umožnilo získat na jeho jednání kritický náhled, pak není zřejmé, z jakých konkrétních poznatků vychází, neboť vyjma postoje spolupracujícího obviněného Ing. P. již vystupování žádného z dalších obviněných včetně obviněného M. H. o kritickém náhledu na vlastní spáchanou trestnou činnost rozhodně nijak nesvědčí.

Lze proto shrnout, že okolnosti posuzovaného případu rozhodně nebyly nikterak výjimečné v tom směru, že by protiprávní jednání obviněného M. H. odlišovaly od typově stejných útoků spáchaných jinými pachateli a tvořily by přesvědčivý podklad pro závěr o splnění podmínek pro postup podle § 58 odst. 1 trestního zákoníku. Nesprávnou aplikací tohoto ustanovení tak byl soudem prvního stupně obviněnému M. H. uložen trest odnětí svobody ve výměře pod dolní hranicí trestní sazby stanovené trestním zákoníkem na trestný čin, jímž byl uznán vinným, což naplnilo dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu. Zmíněnou vadu následně nenapravit Vrchní soud v Praze, třebaže k tomu měl na podkladě odvolání státního zástupce vytvořeny procesní podmínky, pokud toto odvolání v neprospěch obviněných jako nedůvodné zamítl. Tím své rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu § 265b odst. 1 písm. l) trestního řádu.

S ohledem na popsané skutečnosti

n a v r h u j i,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit s ohledem na ustanovení § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

1. podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušil napadený rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27.3.2019 sp. zn. 5 To 8/2019 ohledně obviněného M. H., dále zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
2. a podle § 265l odst. 1 trestního řádu přikázal Vrchnímu soudu v Praze, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že je v posuzované věci nutno rozhodnout jiným, než navrhovaným způsobem, vyjadřuji i pro tento případ souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 22.5.2019

otisk úředního razítka

JUDr. Pavel Zeman
nejvyšší státní zástupce